

(θάρμα ολότος γένόμενος, καὶ δὲ ἔχα χερμασίον πνεύσι  
 αὐτόν, ὡς ἀνέκτινοιο ποῦ ἢ θωρετ' κτ. κλισμόν.  
 θολίται γάρ τῃς χερμασίονος ἀποῦ ἀπέχουσι  
 μακρὰ τοῦ θῦ, οἱ δαίμονες ἔχουσι βέβαια. (τούτοις)  
 ὀνεωτῆροι γὰρ, ἔχουσι ἀπερνούμεν διὰ τὸ ἐνανθῆ, ἔγινε  
 λυπητοὶ ἔστιν καμῖαν, ἀπερνούμεν αὐτ' ἐξέβουσε  
 χόριον. τούτοις καὶ ἄλλοι ἀποῖ γινέτι διδάσκον  
 τῆς θοικῆ καὶ μορφορῶ δδιδε πράξεως αὐτοῦ. διό  
 θαύλεσσοι χαίρουσιν ἐν τῷ μορφορῶ καὶ λαμπρῶν  
 ἀπὸ καὶ καμῖαν θάξε καὶ ὑλιμῶν θαυρῶν, ὅλοι  
 ἔχουσι χόριον. ἤτοι καὶ (θισένοισι) ἀφ' ὅσων ἔχουσι ἕδονας  
 καὶ ἔχουσι χαρὰς τοῦ κόςμ. ἕδονας ἐλέγω δὲ, φροπό,  
 χαρὰς, καὶ ὅ (θῆναι τὰ σωματικὰ. ἤτοι μορφορῶν.  
 φροπό, ἀρσενικοῦ π. μαλακί, καὶ ἔχουσι ὅσα τοιαῦτα,  
 (τούτοις ὅλοι χόριον λέγονται), καὶ χόριον φροπόρον).  
 ὅπου ὅταν ὁ χόριον ἀφ' ἑλπίσιν ἐξέρχεται, ἀφ' ὅ  
 (μεθ' ἐνθῆσιν καὶ κοιλί (τῆς ἐνοικῆ) ἕως ὅτ' ἐξέλ.  
 οὕτως καὶ θαύλα ἔχουσι ἀπὸ τοῦ σῆ (τῆς ἐνθῆσιν ἀφ' ἑλπί.  
 καὶ ὅμοιος ὅπου ἐξέρχεται τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, καὶ οἱ ἄλλοι  
 αὐτοῦ, λυπητῶν καὶ φροπόρον) (ἐπὶ τούτοις. ὅς δὲ ἀφ' ἑλ